

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010099
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714010099.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Bc. Viktorom Markom, PhD., v trestnej veci obžalovaného B. Z., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 28. 02. 2014 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný B. Z., nar. XX. XX. XXXX v Ž. G. I., trvale bytom E. I., A. XX/XX, slobodný, bez pracovného pomeru,

uznáva sa za vinného, preto že

v období od mesiaca február 2013 do 17. 12. 2014, vyjmúc obdobie od júla 2013 do novembra 2013, kedy bol liečený po infarkte, vo J., okres J. a na iných miestach sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 16P/4/2009-143 zo dňa 19. 04. 2010, právoplatným dňa 29. 05. 2010, bol zaviazaný prispievať na výživu mal. Y. Z., nar. XX. XX. XXXX, zvýšeným výživným v sume 100,- Eur mesačne a na mal. O. Z., nar. XX. XX. XXXX, zvýšeným výživným v sume 75,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky L. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom J., O. XX, pričom počas uvedeného obdobia bol riadne zamestnaný od mesiaca február 2013 do mesiaca apríl 2013, následne dňa 30. 04. 2013 s ním bol rozviazaný pracovný pomer na podnet zamestnávateľa, od 01. 05. 2013 je nezamestnaný, pričom na príslušnom úrade práce je evidovaný ako uchádzať o zamestnanie až od 24. 07. 2013, následne od 11. 10. 2013 mu bola priznaná dávka v nezamestnanosti, teda uvedeným konaním si sám privodil stav bez hmotného zabezpečenia, čím mu za obdobie od 01. 02. 2013 do 17. 12. 2014, vyjmúc obdobie od 01.07.2013 do 14.11.2013, vznikol k rukám L. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., O. XX, dlh na výživnom vo výške 3.150,- Eur,

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe podľa svojich schopností a možností zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd dňa 17. 02. 2014 pod sp. zn. 1Pv/449/13/6611 obžalobu na B. Z. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Obžalovaný Ján Valach sa na hlavné pojednávanie dňa 17. 12. 2014 nedostavil, súd preto vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku v jeho neprítomnosti. Na hlavné pojednávanie sa nedostavila ani svedkyňa L. Z., súd preto vykonal hlavné pojednávanie aj v jej neprítomnosti.

Na hlavnom pojednávaní bola na návrh prokurátora podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku čítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného z prípravného konania. V rámci tohto výsluchu obžalovaný uviedol, že na základe rozhodnutia Okresného súdu Zvolen č. k. 16P/4/2009-143 zo dňa 19. 04. 2010 bol zaviazaný prispievať na výživu syna Filipa Valacha výživným vo výške 100,- Eur mesačne a na dcéru O. Z. sumou vo výške 75,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky L. Z.. Ďalej uviedol, že si je vedomý toho, že si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť na jeho deti a to v období od februára 2013, ale bolo to z dôvodu, že od 21. 06. 2012 do 30. 04. 2013 bol zamestnaný v spoločnosti BT Transport so sídlom v E. ako vodič kamiónu. V tom čase zarábala okolo 320,- Eur plus mu boli vyplácané diéty za odjazdené kilometre. Na týchto diétach dostal mesačne od 600 do 1.200,- Eur. V tom čase mal výplatný termín na 19-teho, ale peniaze mu neboli vyplácané načas, preto ani nemohol načas zaplatiť výživné. Následne požiadaval o ukončenie pracovného pomeru z dôvodu, že mu nebola vyplatená celá mzda, preto nemohol platiť výživné. Nezamestnaný ostal dobrovoľne od 01. 05. 2013 do 24. 07. 2013 kedy sa išiel zaevidovať na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Dobrovoľne nezamestnaný bol z dôvodu, že mal prisľúbené zamestnanie v spoločnosti Koidl so sídlom vo Z.Ľ. C., kde mal tiež robiť vodiča kamiónu. Tam mu sľúbili, že miesto sa uvoľní možno o týždeň, možno o mesiac, preto sa nešiel hneď zaevidovať na Úrad práce. Dňa 07. 07. 2013 však dostal infarkt, od 08. 07. 2013 bol hospitalizovaný v nemocnici, nakoniec bol prepustený dňa 24. 07. 2013. Preto počas uvedenej doby nebol schopný zaplatiť výživné. Ďalej uviedol, že si je vedomý dlžného výživného od februára 2013. Uviedol, že sa pokúsi dlžné výživné zaplatiť čo najskôr, o deti sa snaží starať, stretáva sa s nimi kedy chce, aj oni ku nemu radi chodia, vždy sa im snaží niečo v rámci možností kúpiť. V apríli 2013 bol s bývalou družkou dohodnutý, že jej dlžné výživné uhradí, keď mu budú vyplatené diéty, keďže mu ale vyplatené neboli, zrejme preto na neho podala trestné oznámenie. Na záver uviedol, že výživné neplatil ani len z časti preto, že z diét, ktoré dostal, mu ostalo úplné minimum, keďže žije v domácnosti s družkou, ktorá je na materskej, ktorá jej už skončila, preto nepoberá žiadne dávky, preto sa musel starať o domácnosť on. Nevlastní žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok.

Vzhľadom na neprítomnosť svedkyne L. Z. na hlavnom pojednávaní súd podľa § 263 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o jej výsluchu z prípravného konania. V rámci svojho výsluchu uviedla, že na základe rozhodnutia Okresného súdu Zvolen č. k. 16P/4/2009-143 zo dňa 19. 04. 2010 bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu syna Filipa Valacha výživným vo výške 100,- Eur mesačne a na dcéru O. Z. sumou vo výške 75,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám. Túto vyživovaciu povinnosť si riadne neplní, čím vznikol dlh na výživnom od februára 2013 do júla 2013 vo výške 1.050,- Eur. Túto povinnosť si obžalovaný riadne neplnil ani predtým, ale vždy, keď zistil, že na neho podala trestné oznámenie, tak výživné uhradil. Ďalej uviedla, že od mája 2013 je nezamestnaná, poberá podporu v nezamestnanosti vo výške 166,- Eur, poberá aj prídavky na deti a výživné, žije v

podnájme v 1 izbovom byte spolu s jej tromi deťmi, pričom platí nájom vo výške 240,- Eur a náklady spojené so stravou v škole a škôlke. Má zvýšené výdavky na syna Y., ktorý je diabetik, finančne jej vypomáha matka. Obžalovaný momentálne deťom nič nekupuje, podľa jej vedomostí je nezamestnaný, predtým pracoval vo firme BT transport vo zvolene ako vodič kamiónu. Keď bol zamestnaný a mal peniaze, tak deťom ku sviatkom kupoval darčeky, aj im dával nejaké peniaze. Tento rok im však nič nekúpil, nedal, a neposielal ani výživné. Na záver uviedla, že o jej deti je napriek tomu, že obžalovaný na ne neplatí výživné, riadne postarané a netrpia a ani netrpeli núdzou. Chce, aby jej obžalovaný uhradil dlžné výživné a aby bol za jeho konanie potrestaný.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. Zn. 16P/4/2009, potvrdenia o návšteve školy, rodné listy, správa, dohoda a pracovná zmluva s B. T. Transport s.r.o., správy ÚPSVaR Banská Štiavnica, správa o povesti, správa Sociálnej poisťovne, výpis z Obchodného registra, odpis registra trestov obžalovaného tabuľka plnenia vyživovacej povinnosti, lekárske správy na obžalovaného, správy na obžalovaného, uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/116/2012, opravné uznesenie Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/116/2012.

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný Ján Valach neplnil svoju vyživovaciu povinnosť riadne k rukám svedkyne L. Z. od 01. 02. 2013 do 17. 12. 2014 (teda do dňa vyhlásenia rozsudku, preto súd aj v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona upravil skutkovú vetu obžaloby). Táto skutočnosť vyplýva jednak zo samotnej výpovede obžalovaného v prípravnom konaní, ako aj z výpovede svedkyne L. Z., ale najmä z listinných dôkazov obsiahnutých v spise. Na základe uvedených skutočností bola potom vina obžalovaného bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázaná.

Podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v občianskoprávnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti obžalovaného ako občianskoprávny súd.

Obžalovaný B. Z. svojim konaním naplnil všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V prípade obžalovaného B. Z. súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný sa ku spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval, a prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je tak v rovnováhe, trestná sadzba trestu odňatia slobody v uvedenom prípade je potom až 3 roky.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol v minulosti päťkrát súdne trestaný, pričom v jednom prípade sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Súd potom obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda v jednej tretine zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom výkon tohto trestu podmienene odložil s určením skúšobnej doby v trvaní 15 mesiacov. Uvedený trest je podľa názoru súdu postačujúci, pričom spĺňa jednak výchovný účel trestu, ako aj atribúty individuálnej a generálnej prevencie, a zároveň postihuje len obžalovaného. Súd pri určovaní skúšobnej doby túto určil v trvaní 15 mesiacov, pričom prihliadol na čas, po ktorý obžalovaný neplní svoju vyživovaciu povinnosť, ako aj na výšku zameškaného výživného. Súd uložil obžalovanému aj povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona, a to podľa svojich možností a schopností zaplatiť zameškané výživné. Súd neuložil povinnosť obžalovanému zaplatiť dlžné výživné v skúšobnej dobe, pretože podľa názoru súdu by vzhľadom na výšku dlžného výživného a majetkové pomery obžalovaného takúto povinnosť nebol schopný splniť.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.